

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 19279/10
Дана 23.09.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Мирјане Цветковић председника већа, др Владана Станојева и Сузане Гудураш, чланова већа, са саветником суда Весном Слијепчевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље Т. Б. из Н. С., Улица...., ради поништаја закључка Агенције за лиценцирање стечајних управника ... од ... године, у предмету издавања лиценце, у нејавној седници већа одржаној дана 23.09.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком Агенције за лиценцирање стечајних управника ... од ... године, одбачен је као недозвољен, захтев тужиље за издавање лиценце за обављање послова стечајног управника, поднет дана ... године, под бројем

Тужиља је тужбу поднела Управном суду дана 11.03.2010. године. У тужби наводи да је оспорено решење незаконито, да је погрешно примењено материјално право. Посебно истиче чињеницу да ни један од наведених законских основа не указује да против донетог закључка није дозвољена жалба. Такође, наводи да је погрешно упутство о правном средству. Сматра да тужени орган није требао да одлучи закључком, него решењем, из чега произилази

битна повреда одредаба правила поступка. Надаље истиче да Законом о стечајном поступку није прописано било какво ограничење у погледу рока у ком је лице које је положило стручни испит дужно да лиценцу и преузме, због чега тужила у погледу права стеченог полагањем испита није могла пропустити. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорени закључак поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног закључка и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку Управни суд је оценом навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је:

Тужба неоснована.

У току поступка утврђено је да је тужила дана ... године, положила стручни испит за добијање лиценце и да је од дана полагања испита до дана подношења захтева за издавање лиценце ... године, протекло више од 3 године, због чега је њен захтев за издавање лиценце за обављање послова стечајног управника одбачен као недозвољен.

Неосновани су наводи тужиле којима истиче да је учињена битна повреда одредаба управног поступка због тога што је Агенције за лиценцирање стечајних управника као овлашћени орган, одлучио у форми закључка, а не решењем. Наиме, у конкретном случају ради се о процесним питањима где се Агенције за лиценцирање стечајних управника не упушта у разматрање испуњености услова, нити предузима неке од радњи усмерене на вођење поступка. Овде се ради о протеклу рока, а одредбом члана 23. став 8. Закона о стечају („Службени гласник РС“ број 104/09), који је изричит, прописано је да се захтев за издавање лиценце подноси најкасније у року од годину дана од дана полагања стручног испита. По истеку једне године од дана полагања стручног испита, а пре истека три године од дана полагања тог испита уз захтев за издавање лиценце достављају се докази о испуњености услова за обнављање лиценце у складу са овим Законом. По истеку три године од дана полагања стручног испита захтев за издавање, сматра се недозвољеним.

Тужила наводи да је оспорени закључак донет уз битне повреде одредаба управног поступка, јер јој није дозвољено да изјави жалбу. Обзиром да је Закон о стечају посебан Закон у односу на Закон о општем управном поступку, а да је Законом о стечају чланом 23. и

24. прописано да су сва решења која доноси А. везана за примену ових одредаба тј., везана за доношење одлука за издавање и обнављања лиценци коначна, по оцени овог суда неосновани су наводи тужбе.

Неспорна је тврдња тужиље да је она положила испит ... године, у време важења старог Закона, односно у складу са одредбама Закона о стечајном поступку („Службени гласник РС“ број 84/04), као и да је требало применити тај Закон, али је неспорна чињеница да тужиља захтев за издавање лиценце није поднела у време важења тог Закона, него протеком више од 4 године након полагања испита, тачније ... године, дакле у време почетка примене и важења Закона о стечају који је донет 16.12.2009. године, а почео је да се примењује дана 23.01.2010. године, у коме је јасно и недвосмислено наведено, одредбом члана 23. став 8. да се по истеку три године од дана полагања стручног испита захтев за издавање лиценце сматра недозвољеним.

Суд је ценио и друге наводе које је тужиља истицала у тужби, али налази да они не могу бити од утицаја на другачију оцену законитости оспореног закључка.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), будући да предмет спора не изискује непосредно саслушавање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да се тужбом оспорава законитост закључка у делу који се односи на повреду правила поступка, погрешну оцену доказа и погрешну примену материјалног права, а што је овај суд могао да цени на основу стања у списима предмета, без одржавања јавне расправе.

Због наведених разлога, Управни суд је, налазећи да оспреним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник број 111/2009), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 23.09.2011. године, III-2 У. 19279/10

Записничар

Весна Слијепчевић, с.р.

Председник већа-судија

Мирјана Цветковић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ИА